

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedšcha a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci žalobce J. C., bytem ve F., P. 1100, zastoupeného JUDr. Václavem Hodanem, advokátem se sídlem v Praze 2, Wenzigova 5, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem v Praze 4, Budějovická 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného správního úřadu ze dne 5.1.2010, č. j: 233-2/2010-900000/302

t a k t o :

I. Rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 5.1.2010, č. j. 233-2/2010-900000/302, se z r u ě j e a v ě se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 6.800,- Kč do třiceti dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Václava Hodana, advokáta.

Odůvodnění

Žalobce se žalobou, doručenou Městskému soudu v Praze, domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 5.1.2010, kterým byl v odvolacím řízení zmítnut výrok rozhodnutí Celního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 29.9.2009, kterým bylo žalobci zajištěno zboží, které měl coby přepravce na základě smlouvy o přepravě uzavřené s vlastníkem zboží, v okamžiku zajištění celními orgány ve svém držení. Žalobce má za to, že rozhodnutí správního úřadu je nezákonné, neboť rozhodnutí správních úřadů byla vydána v rozporu s článkem 2 odst. 2, články 4 odst. 1 a 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v rozporu s ustanovením § 2 odst. 1 a 2 zákona č. 337/1992 Sb., o správním řízení a poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Podle názoru žalobce pro zajištění předmětného zboží nebyly vůbec splněny zákonné podmínky, což žalovaný v předmětném rozporu s ustanovením § 50 odst. 3

Ďalobce nijak nepřezkoumával a protože se Ďalovaný m institutu zajiřtí nijak nezabýval Ďalším osudem zajiřtího zboží ve vztahu k Ďalobci coby detentorovi tohoto zboží. Postup celních úřadů vř i Ďalobci je v daném přpadě zatížen svévolí. Zajiřtího zboží, za které Ďalobce na podkladě smlouvy o přepravě převzal odpovědnost a nesl ji v okamžiku zajiřtí, zůstává nadále v dispozici celních orgánů.

Ďalobce namítl, že Ďalovaný odvolací správní úřad v rozporu se zásadou zákonnosti transparentně a řádně zdůvodnil, proč správce daně uřil podle názoru Ďalobce protiprávní oba zajiřřovací tituly souřasně v nejistotě když podle názoru Ďalobce nepostařuje v kontextu odvolacích námitek strohé tvrzení Ďalovaného, že ustanovení ř 115 zákona ř. 353/2003 Sb. do výroku prvostupřového rozhodnutí bylo nadbytečné.

Ďalobce rovně namítl, že se Ďalovaný odvolací správní úřad nevypořádal s námitkou nezákonnosti postupu celního ředitelství v tom, že vozidlo registrařní znařky 2L 93088 bylo zadrřováno ode dne 27.9. do dne 29.9.2009 nezákonně když nakonec nebylo celními orgány za zákonem stanovených a splněných podmínek zajiřtího, což implikuje neplatnost opatření k zajiřtí vozidla, trvající ode dne 27.9.2009 až do vydání rozhodnutí o zajiřtí přepravovaného zboží ze dne 29.9.2009. Podle názoru Ďalobce je nedostatečné, pokud Ďalovaný uvedl, že dne 29.9.2009 již odpadl důvod vydávat rozhodnutí o zajiřtí dopravního prostředku, neboř byl téhoř dne vrácen odvolateli.

V pátém Ďalobním bodě Ďalobce namítl, že Ďalovaný postupoval v rozporu s dařřovým řádem, kdy odvolací námitky vř i postupu celního ředitelství v souvislosti s kontrolou přepravovaného zboží ohledně úvodního telefonování pracovníků celního ředitelství Ďalobci a následně provedené a telefonicky vynucené kontroly zůstaly nevypořádané. Podle názoru Ďalobce bylo povinností Ďalovaného se s námitkou ohledně kontinuity postupu celního ředitelství, ústícího do zajiřtího zboží, transparentně zabývat k odvolacím námitkám Ďalobce a v odůvodněném rozhodnutí se s nimi srozumitelně vypořádat. Tvrzení Ďalovaného o tom, že kontrola byla provedena na základě ustanovení ř 41 a 42 zákona o spotřebních daních, není rozvedeno, zdůvodněno a nemá oporu v doložených skutkových okolnostech. Ďalovaný se v rozporu se svými povinnostmi odvolacího orgánu nijak nevypořádal s odvolacími námitkami Ďalobce, že celní ředitelství postupovalo v rozporu s ustanovením ř 42 odst. 4 zákona ř. 353/2003 Sb., když nevyhotovilo bezodkladně po zadrření vozidla a zboží dne 27.9.2009 protokol, ve kterém by byly uvedeny transparentně a v souladu se skutečností důvody zajiřtího zboží a podpis stvrzených vybraných výrobků.

Ďalobce namítl, že Ďalovaný se naprosto nevypořádal s odvolací námitkou, vznesenou ke skutečnosti, že mezi opatřením k zajiřtího zboží a vozidla a vydáním formálního rozhodnutí o zajiřtí přepravovaného zboží uplynuly dva dny, aniř by byla tato řasová prodleva celními orgány jakkoli vysvěřlena. Jestliže prvostupřový správce daně ani Ďalovaný nezdržovali, proč, z jakého konkrétního důvodu rozhodnutí o zajiřtího bylo vydáno po více než 48 hodinách od omezení Ďalobce celními orgány, jednají správní úřady v rozporu s Listinou základních práv a svobod. Obdobně Generální ředitelství cel nerozhodlo o odvolání Ďalobce proti rozhodnutí o zajiřtího bez zbytečných přtahů, Ďalovaný nepředložil řádné důvody, pro které bylo o odvolání Ďalobce rozhodnuto po více než třech měsících v situaci, kdy zboží bylo dosud celními orgány zadrřováno.

je namítl, že nelze souhlasit s tvrzeními žalovaného, že je zajištěného zboží, o kterém je celním orgánem v postavení správce daní tomu, komu je zboží zajišťováno, tvrzeno, že jde o vybraný výrobek a souhlasí se z paralelního postupu celního úřadu patrné, že nemá jistotu v tom, zda se o vybraný výrobek vůbec jedná. V daném případě nebylo možno vůbec hovořit o důvodném podezření, aby legitimním důvodů k uplatnění institutu zajištění, pokud dosud pouze obecně formulované podezření není celním orgánem rozvedeno či specifikováno v místě nezbytné nutné proto, aby mohla dotčená osoba přiměřeně uplatnit svá procesní práva a postupu celních orgánů se legitimně bránit. Institut zajištění je možno uplatnit v souladu se zákonem pouze a výhradně ve vztahu k vybraným výrobkům, což znamená, že celní orgán při zajištění musí vědět, že jde o vybrané výrobky a nestalo se to pouze domnívat či mít podezření. Zákon o spotřebních daních postup, kdy dojde k zajištění zboží aby vybraných výrobků, o kterém je následně uznáno, že se o vybrané výrobky nejedná vůbec nepředbíhá a tudíž ani nepřipouští zákonné zajištění podle ustanovení § 42 zákona č. 353/2003 Sb. toho, co není vybraným výrobkem. Celní ředitelství v rámci žalobci postupovalo tak, jak nesmělo, neboť bylo povinno ke zdvořilosti i uvažnému postupu stran aplikace institutu zajištění.

Žalobce rovněž namítl, že žalovaný postupoval v přímém rozporu s ustanovením § 2 odst. 1 a § 50 odst. 3 zákona o správě daní a poplatků, když se nijak nevypořádal s tím, zda-li byly celním ředitelstvím zajištěny vybrané výrobky a případně jaké, či nikoliv. Od tohoto defektu se odvíjí další, tj. že rozhodnutí, kterým bylo žalovaným v řízení, vedeném podle zákona o správě daní a poplatků s konečnou platností rozhodnuto o právní moci a zákonnosti prvostupňového rozhodnutí, nijak ve vztahu k žalobci neřeší další osud zajištěného zboží, které je dosud předmětem právního vztahu mezi žalobcem (přepravcem) a jeho vlastníkem (zadavatelem přepravy). Celní orgány k okamžiku podání žaloby se žalobcem nezhájily správní řízení, směřující k řádnému objasnění a prokázání skutkového stavu věci, jež by mohlo vyústit v propadnutí zajištěného zboží, pokud by se mělo jednat o vybrané výrobky. To znamená, že rozhodnutí žalovaného směřuje zcela úřelově a v rozporu se zákonem k tomu, aby byl nelegitimně vytvořen prostor k tomu, aby celní orgány nemusely jednat bez zbytečných průtahů tak, aby jejich postup směřoval k meritornímu rozhodnutí, v němž by se rozhodlo bez průtahů o konečném stavu zajištěného zboží.

Podle názoru žalobce je zcela nepřijatelné a absurdní tvrzení žalovaného o tom, že k protokolu o důvodném porušení právních předpisů sdílí Generální ředitelství, že tento protokol byl vydán omylem a neměl být vůbec vyhotoven. Toto nezdůvodněné tvrzení žalovaného při vypořádání příslušných odvolacích námitek nutně osvědčuje nezákonnou úřelovost argumentace Generálního ředitelství cel a souhlasí protiprávní postup, uplatněný v rámci žalobci celním ředitelstvím, který žalovaný svým rozhodnutím namísto, aby si plnil své povinnosti s rozhodnutím kryje, což je zřejmý hlavní smysl žalobou napadeného rozhodnutí. Podle názoru žalobce je v rozporu se zdravým rozumem i logickým uvažováním v intencích ustanovení článku 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, aby bylo akceptováno nesmyslné tvrzení žalovaného, že písemnost ze dne 27.7.2009, v níž je žalobce orgánem státní výkonné moci v *ex officio* vedeném řízení explicitně označen za osobu, u níž bylo zjištěno důvodné podezření z porušení právních předpisů, po předchozím ukládání povinností celním orgánem vznikla omylem. Zde uplatněný postup žalovaného je podle názoru žalobce usvědčujícím ze lhaní celních úřadů a jejich protiprávního svévolného a netransparentního postupu.

o správního úřadu k podané žalobě vyplývá, že předpokladem zajištění tabákových výrobků bylo důvodné podezření, že se jedná o vybrané výrobky ve smyslu zákona o spotřebních daních, neboš byly dopravovány ve velkém množství bez dokladů uvedených v ustanovení § 42 odst. 1 písm. b) zákona o spotřebních daních, přičemž zásilka byla vybavena průvodním dokladem, který tabák označoval jako Mixed Strips, z čehož nebylo možno seznat, že nejde o vybraný výrobek. Žalovaný se nezabýval ve svém rozhodnutí dalším osudem tabáku, neboš to ani není předmětem rozhodování v odvolacím řízení proti rozhodnutí o zajištění zboží. Žalovaný rozhodl pouze o tom, zda byly splněny zákonné podmínky zajištění ke dni zajištění tabákových výrobků.

Žalovaný se dostatečně vypořádal s odvolací námitkou ohledně nevydání rozhodnutí o zajištění vozidla, vypořádal se i s dostatečným vypuštěním nadbytečného odkazu na ustanovení § 115 zákona o spotřebních daních s tím, že k zajištění došlo dne 27.9.2009, následující den byl dnem státního svátku a rozhodnutí o zajištění bylo vydáno naprosto v souladu se zákonem následující pracovní den po vyhotovení protokolu, souhlasně dne 29.9.2009 bylo vozidlo protokolárně žalobci vráceno a důvod rozhodovat o jeho zajištění tak odpadl.

Pokud žalobce namítal, že se žalovaný nevypořádal s námitkou, zda vozidlo bylo zastaveno či kontrolováno na parkovišti, pak žalovaný přispouští nepřesnost v protokolu, nicméně tato nepřesnost neměla žádný vliv na rozhodnutí o zajištění. Souhlasně se žalovaný vypořádal i s námitkou o nevyhotovení protokolu ze dne 27.9.2009, přičemž ze spisu vyplývá, že tento protokol vyhotoven byl a sám žalobce jej podepsal. Pokud jde o námitky, týkající se časové prodlevy mezi zajištěním a vydáním rozhodnutí, žalovaný s výkladem žalobce nesouhlasí, neboš v odůvodnění napadeného rozhodnutí tuto namítanou okolnost rovněž dostatečně odůvodnil a podle jeho názoru ani k žádné časové prodlevě nedošlo.

Pokud žalobce namítal vydání rozhodnutí o odvolání v nepřiměřeně dlouhé dvouměsíční lhůtě, žalovaný má za to, že rozhodl do dvou měsíců od postoupení odvolání, tedy ode dne 6.11.2009, a proto že odvolání žalobce bylo shledáno nedůvodným, nemohl žalobce ani být v této souvislosti jakkoli zkrácen na svých právech. Pokud měl žalobce za to, že odvolací řízení trpí průtahy, nebránilo mu nic v tom, aby upozornil nadřízený orgán na možné průtahy podle příslušného ustanovení daňového řádu, či soudního řádu správního.

Žalovaný závěrem zdůraznil, že rozhodnutí o zajištění bylo rozhodnutím Celního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 1.2.2010, č.j.: 1397/2010-200100-34, zrušeno, avšak žalobce se proti zrušení rozhodnutí o zajištění odvolal a znemožňuje svou faktickou neúčinností předání zajištěných tabákových výrobků bez zbytečných průtahů. Z tohoto důvodu má žalovaný za to, že námitka ohledně průtahů odvolacího řízení je nepřijatelná a úloží.

Z obsahu spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním úřadem, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:

Dne 27.9.2009 prováděla hlídka skupiny mobilního dohledu Celního ředitelství v Ústí nad Labem v obci Frýdlant kontrolu podle ustanovení § 41 odst. 4 zákona č. 325/2003 Sb., o spotřebních daních. V rámci této kontroly byl kontrolován dopravní prostředek tovární značky MAN, registrační značky 2L 93088, jehož řidičem byl žalobce. V rámci kontroly bylo zjištěno, že v nákladovém prostoru dopravního prostředku je dopravováno velké množství

é v ustanovení § 4 odst.3 písm.j) zákona o spotřebních
yl žalobce vyzván, aby prokázal zdanění vybraných
výrobků nebo oprávněné nabytí vybraných výrobků bez daní Protože žalobce zdanění
vybraných výrobků neprokázal, celní ředitelství se rozhodlo vybrané výrobky zajistit podle
ustanovení § 42 odst.1 písm.b) a § 115 zákona o spotřebních daních rozhodnutím ze dne
29.9.2009. Proti rozhodnutí o zajištění zboží podala kontrolovaná osoba dne 6.10.2009
odvolání, které bylo postoupeno odvolacímu správnímu úřadu. Generální ředitelství cel
vydalo ve věci odvolání rozhodnutí, které se spisovým materiálem doručilo celnímu
ředitelství dne 26.1.2010. Vzhledem k tomu, že ze spisového materiálu vyplývá, že zajištěné
zboží nebylo v okamžiku zajištění vybraným výrobkem ve smyslu zákona o spotřebních
daních, rozhodlo celní ředitelství rozhodnutím ze dne 1.2.2010 tak, že rozhodnutí ze dne
29.9.2009, kterým byly žalobci zajištěny tabákové výrobky obchodního označení Mixed
Strips o celkovém množství 5.000 kilogramů zrušeno a zajištěné výrobky měly být
kontrolované osobou bez zbytečných průtahů vráceny v neporuženém stavu.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející
řízení před správními úřady obou stupňů z hlediska žalobních námitek, uplatněných v podané
žalobě a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době
vydání napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu
správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen s.ř.s.). Vzhledem k tomu, že žalobce
z ústní řízení výslovně nepožádal o nařízení ústního jednání, vyjádřili tím žalobce i
žalovaný správní úřad svůj souhlas se zamýšleným postupem soudu rozhodnout ve věci samé
bez nařízení ústního jednání. Z tohoto důvodu soud postupoval podle ustanovení § 51 odst.1
s.ř.s. a o podané žalobě rozhodl, aniž ústní jednání nařizoval. Více soud posoudil takto:

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení pravomocného
rozhodnutí žalovaného odvolacího správního úřadu, jímž byl v odvolacím řízení zmíněn
výrok rozhodnutí Celního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 29.9.2009, a jímž bylo žalobci
podle ustanovení § 42 odstavec 1 písm.b/ zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve
znění účinném do 31.3.2010 (dále jen zákon o spotřebních daních) zajištěno zboží, které měl
coby přepravce na základě smlouvy o přepravě uzavřené s vlastníkem zboží, v okamžiku
zajištění celními orgány ve svém držení.

Podle ustanovení § 41 odstavec 4 zákona o spotřebních daních jsou kterýkoliv celní
úřad nebo celní ředitelství oprávněny zastavovat dopravní prostředky a provádět jejich
kontrolu za účelem zjištění, zda druh a množství dopravovaných vybraných výrobků
odpovídají druhu a množství vybraných výrobků uvedených v průvodních dokladech nebo v
dokladech stanovených pro dopravu vybraných výrobků. Tuto kontrolu jsou celní úřad nebo
celní ředitelství oprávněny provádět také u dopravovaných zásilek. Kontrolovaná osoba je
povinna úkony vyplývající z tohoto oprávnění splnit a poskytnout celnímu úřadu nebo
celnímu ředitelství potřebnou součinnost.

Podle ustanovení § 42 odstavec 1 písm.b/ téhož zákona zjistí-li celní úřad nebo celní
ředitelství, že vybrané výrobky jsou dopravovány ve větší množství (viz ustanovení § 4
odstavec 3 písm.j/ téhož zákona) bez dokladu, uvedeného v ustanovení § 5 zákona o
spotřebních daních, rozhodne o zajištění těchto vybraných výrobků, popřípadě i dopravního
prostředku, který je dopravuje.

Z uvedených skutečností vyplývá, že námitka žalobce o tom, že se správní úřady obou stupňů v řízení o zajištění zboží nezabývaly skutečností, zda předmětem zajištění byly vybrané výrobky ve smyslu ustanovení § 1 odstavec 1 písm.a/ a odstavec 2 zákona o spotřebních daních, je dítvodná. V navazujícím správním řízení správní úřad prvního stupně dospěl ke zcela protikladnému závěru o tom, že předmětem rozhodnutí o zajištění, které je ve znění rozhodnutí o odvolání přezkoumáváno v tomto řízení správním soudem, nebyly

bních daních.

Předsedlné zjiřní odřvodřuje podle názoru soudu samo o sobř závř o tom, ře řalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem a jsou zde proto dřvody podle ustanovení ř 78 odstavec 1 s.řs. k jeho zruření pro nezákonnost.

Vzhledem k výře uvedeným skuteřnostem se Mřřtský soud v Praze již blře nezabýval otázkou dřvodnosti dalřích uplatnřných řalobních námitek, rozhodnutí pro nezákonnost zruřil a podle ustanovení ř 78 odstavec 4 s.řs. vř vrátil řalovanému k dalřřmu řřzení. V tomto dalřřm řřzení bude na odvolacím správním úřadu, aby se znovu zabýval opravným prostředkem řalobce a jeho jednotlivými námitkami, uplatnřnými v prřřblřu správního řřzení a vyjádřeny v podaném odvolání s přřhlédnutím ke skuteřnosti, zda a kdy nabylo právní moci rozhodnutí Celnřho ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 1.2.2010. V intencích shora uvedeného ř vázán právním názorem soudu, vysloveným ve zruřujícím rozsudku podle ustanovení ř 78 odstavec 5 s.řs. ř odvolací správní úřad znovu rozhodne o odvolání řalobce.

Výrok o nákladech řřzení je odřvodnř ustanoveními ř 60 odst.1 s.řs. Ve vřřči úspřřnému řalobci náleř náhrada nákladř řřzení proti neúspřřnému řalovanému správnímu úřadu. Náhrada nákladř řřzení přřstavuje v dané vřřči zaplacený soudní poplatek z podané řaloby v ř řstce 2.000,-Kř a dále odmřha právního zástupce JUDr.Václava Hodana, advokáta, a jeho hotové výdaje. Mimosmluvní odmřha v daném přřpadě ř řiní dva úkony právní slřby po 2.100,-Kř (přřvzetí a přřprava zastoupení, podání řaloby) podle ustanovení ř 6, ř 7, ř 9 a ř 11 odst. 1 advokátnřho tarifu a dvakrát řejijní paugál po 300,-Kř za náhradu hotových výdajř podle ustanovení ř 13 odst. 3 advokátnřho tarifu ve znřřhi úřinném v dobř konání přřsluřných úkonř právní slřby. Celková výře přřznaných nákladř řřzení tak ř řiní 6.800,-Kř, jejichř povinnost k náhradě soud přřznal proti řalovanému k rukám právního zástupce řalobce ve řřcetidenní lhřřdk plnřhi.

Pouření

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasal ři střgnost ve lhřřřdvou třdnř ode dne jeho doruření. Kasal ři střgnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyřřřřho správního soudu, se sídlem Moravské námřřtí 6, Brno. O kasal ři střgnosti rozhoduje Nejvyřřřř správní soud.

Lhřřta pro podání kasal ři střgnosti konří uplynutím dne, který se svřm oznařením shoduje se dnem, který urřil pořátek lhřřty (den doruření rozhodnutí). Přřpadne-li poslední den lhřřty na sobotu, nedřř nebo svátek, je posledním dnem lhřřty nejbřře následující pracovní den. Zmeřkání lhřřty k podání kasal ři střgnosti nelze prominout.

Kasal ři střgnost lze podat pouze z dřvodř uvedených v ustanovení ř 103 odst.1 s.řs. a kromě obecných náleřitostí podání musí obsahovat oznaření rozhodnutí, proti nřřmu ř smřřřje, v jakém rozsahu a z jakých dřvodř jej střřovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doruřeno.

V řřzení o kasal ři střgnosti musí být střřovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li střřovatel, jeho zamřřtnanec nebo ř len, který za nřř jedná nebo jej zastupuje, vysokořkolské právnícké vzdřřlání, které je podle zvlřřřných zákonř vyřadováno pro výkon advokacie.

nost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29.května 2013

JUDr. Hana V e b e r o v á ,
předsedkyně senátu